

РЕШЕНИЕ

№ 7443

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8928** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. И. Р. от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. К. С. срещу решение № 145097 от 09.07.2020 г. по НАХД № 1190/2020 г. на софийски районен съд, НО, 8-ми състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 16554969, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в оспорения пред СРС електронен фиш липсва надлежно описание на нарушението, съгласно изискването на чл. 189, ал.4 ЗДвП, като счита, че не може да се направи еднозначен извод относно точния вид на нарушението и съответно дали същото е правилно квалифицирано като такова по чл. 21, ал.1 ЗДвП. Твърди, че не е изпълнено изискването на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. следва техническото средство за контрол на правилата за движение да е сигнализирано с пътен знак. Също така счита, че не е доказано по делото точното местоположение на автоматизираното техническо средство и системите за контрол. Също така, не е съставен и не е представен протокол за

използването на автоматизираното техническо средство, липсва приложена снимка на знак Е-24. Освен изложеното намира, че е изтекла погасителна давност, тъй като от момента на извършване на нарушения до датата връчване на електронния фиш, са изтекли повече от две години. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш.

В съдебно заседание се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът, СДВР, Отдел ПП, не взема становище по жалбата.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт решаващият състав на районен съд С. е приел, че на 15.05.2017 г., около 23,27 ч. в [населено място], на бул. П. Я., в посока на движение от Телевизионната кула към Посолството на Р. Р,мъния, срещу плувен комплекс М. Л., касаторът е управлявал лек автомобил марка „БВМ“, модел 330 ЦД, с рег. [рег.номер на МПС] . Лекият автомобил се е движел със скорост от 81 км./ч., при ограничение на скоростта в населеното място от 50 км./ч., т.е. с превишение от 31 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство S. L. E. 400, № 003059047BA3. От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип S. L. E. 400, монтирана в [населено място], при телевизионната кула, е извършена проверка, видно от протокол за проверка № 306-И./05.10.2016 г. За посочената стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 09.10.4823 от 06.10.2009 г.

Законстатираното нарушение е направена снимка.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на жалбоподателя С. И. Р..

След установяване на извършеното нарушение, и установяване собственикът на лекия автомобил, чиято скорост е била отчетена, е издаден електронен фиш Серия К № 1655469 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на жалбоподателя е наложена глоба от 400,00 лв.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 03.01.2020 г.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 145097 от 09.07.2020 г. по НАХД № 1190/2020 г., с което е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 1655469, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на

чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 145097 от 09.07.2020 г. по НАХД № 1190/2020 г., с което съдът е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 1655469, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Б. С. И. Р. допустима жалба, попадена в срока по чл. 189, ал.8 ЗДвП, вр. чл. 59, ал.3 ЗАНН.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отрязано, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините

за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В този смисъл неоснователно е възражение на жалбоподателя, че нарушението не е описано съобразно изискванията на закона. Това твърдение не отговаря на действителната фактическа обстановка. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е засечен да преминава покрай стационарната камера със скорост 81 км./ч, при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +- 3 км./ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган. Напротив, доколкото се касае за стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, то няма как при извършване на нарушението да е присъствал и контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 1655469, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът „в отсъствие на контролен орган и на нарушител“

по чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш.

Разпоредбата на чл. 165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство стационарната виеод-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В конкретния случай, доколкото се касае за засечена скорост на лек автомобил и същият е от Категория В, максималната допустима скорост за движение в населено място е 50 км/ч. В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителя се наказва с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен жалбоподателя е 81 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 31 км/ч. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Във второто изречение на посочената разпоредба е отразено съдържанието на електронния фиш, както и е посочено, че същия се изготвя по образец, утвърден от министъра на вътрешните работи. Както се посочи по-горе, по отношение на съдържанието си, електронния фиш отговаря на изискванията на закона ина утвърдения от министъра на вътрешните работи образец.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво като извършено от жалбоподателя и собственик на лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство стационарната виеод-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, тип S. L. E. 400, годна за употреба, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

Касаторът е възразил, че в негова ползва е изтекла двугодишна погасителна давност, от датата на извършване на нарушението – 15.05.2017 г., до датата на връчване на фиша – 03.01.2020 г. Настоящият касационен състав не споделя това твърдение на касатора. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал.1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. А съгласно ал.3 образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. В случая обаче, административнонаказателно производство е започнало със съставянето на

електронния фиш, което става автоматично при констатиране на нарушението, предвид характера на нарушението и начина на неговото установяване със стационарната виеод-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения. Електронният фиш се генерира автоматично при извършване на нарушението, т.е., с това се образува и административнонаказателно производство. Както се изложи по-горе съобразно спецификата на електронния фиш, след неговото издаване не се издава АУАН или НП, т.е., с издаването на електронния фиш се образува административнонаказателно производство и същия подлежи единствено на връчване на нарушителя. Поради това и двете разпоредби на чл. 34 ЗАНН не намират приложение в конкретния случай.

Не са налице и предпоставките за приложение на института на абсолютната погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. Цитираната разпоредба намира приложение и в производството по ЗАНН на основание чл. 11 от ЗАНН и с оглед т. 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Съгласно цитираното Тълкувателно постановление разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК следва да се прилага във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК или в случая абсолютната погасителна давност е 4 години и половина, считано от датата на довършване на деянието /чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН/. Препращането по чл.11 ЗАНН е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност – и за тези по глава II НК, така и за тези по глава IX, в т.ч. за давността по чл.79, ал.1, т.2 НК. С изтичането ѝ по закон се изключва и административнонаказателното преследване, и отговорността по чл.6 ЗАНН, тъй като извън него същата не може да се осъществява. Тоест давността като обстоятелство, което погасява преследването на деца и така юридически препяства административното му наказване, попада в обхвата на препращането по чл.11 ЗАНН. Изтичането на абсолютния давностен срок по чл.80, ал.1, т.5 във вр.с чл.81, ал.3 НК, във вр.с чл.11 ЗАНН е заличило процесното деяние като основание за налагане на имуществената санкция за извършено нарушение по чл. 142, ал. 4 КТ, поради което тази инстанция не е овластена да проверява дали е извършено или не от обективна страна. В конкретния случай обаче не е изтекъл този период от 4 години и половина от датата на извършване на нарушението. Нрушението е извършено на 15.05.2017 г., а към настоящия са изтекли три години седем месеца.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че Решение № 145097 от 09.07.2020 г. по НАХД № 1190/2020 г. на СРС, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 1655469, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 145097 от 09.07.2020 г. по НАХД № 1190/2020 г. на софийски районен съд, НО, 17-ти състав
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.